

22 november  
*Bedrijfs hulpverlening voor boomverzorgers*  
 www.cursuscentrumgroen.nl

23 november  
*Eindbijeenkomst Biologische bestrijding duizendknoop*  
 www.probos.nl

11 december  
*Florondag*  
 www.floron.nl

21 en 22 april 2022  
*cursus Geïntegreerd bosbeheer*  
 www.klingenbomen.nl



Foto: Hans van den Bos, bosbeeld



Fred Kistenkas

## NSW-LANDGOED

De Natuurschoonwet (Nsw) is eigenlijk een belastingwet en dus helemaal geen natuurbeschermingswet, maar al die belastingvoordeeltjes voor een Nsw-landgoed hebben natuurlijk wel het bijeffect van natuurbescherming. Gebundelde financieel-fiscale en juridische sturing werkt in dit land natuurlijk altijd goed. Daarom neem ik die wet ook altijd even mee bij een cursus, het tweedejaarsvak natuurbeschermingsrecht en in ons leerboekje *Recht voor de groene ruimte*. In een eerdere druk daarvan beweerde ik zelfs dat de Nsw misschien wel een betere natuurbehoudswet is dan de toenmalige Natuurbeschermingswet (Nbw).

Nsw beter dan de Nbw? Ik zou het nu wat voorzichtiger hebben gesteld, maar ik weet nog waar ik toen aan dacht en vind de gedachte nog steeds wel verdedigbaar. Al bijna zestig jaar woon ik bij een zwaar beschermd doch giga-drukbezocht en aftakelend bos, maar nog steeds loop ik het liefste op een goed geconserveerd Nsw-landgoed kilometers verderop, landgoed Geerestein. Dat ligt aan de provinciale weg tussen Leusden en Woudenberg en dat is wat mij betreft een van de best bewaarde natuurgeheimen. Bijna niemand komt er. Dat komt zo: het is wel opengesteld maar je auto kun je er niet kwijt. Vanaf die provinciale weg kun je er niet inrijden want het brede zandpad bij de Engelse toren (geen spits, alleen maar vier pinakeltjes) is

alleen voor bestemmingsverkeer en aan de andere kant van het gebied loopt een hobbelig weggetje langs de Woudenbergse Grift naar de rentmeesterswoning met slechts ruimte voor een half in de greppel geparkeerde auto. Alleen wat *locals* lopen dus in het gebied, maar een echt rondje kun je er niet lopen. Veel doodlopende paadjes, dus ook lokale hondenbezitters ben je al kwijt; die willen immers altijd lusjes lopen. Veel moerassige rabattenbosjes met heuvelrug-kwel ook en daarvoor moet je laarzen aan. Willen veel mensen niet. En langs het 17<sup>e</sup> eeuwse Grand Canal naar het landhuis kun je sinds kort ook al niet meer lopen omdat er, zo meldt het bordje, beukentakken zouden kunnen vallen als gevolg van grondwaterpeil-schommelingen. Zou zo'n zogenaamd tijdelijke afsluiting nog gevolgen hebben voor de Nsw-rangschikking, vroeg ik aan mijn meewandelende dochter Machteld die ook jurist is. "Kun jij nou nooit eens ergens lopen zonder je werk mee te nemen?", was haar antwoord. Ik denk terecht op dat moment.

Wat nu overblijft zijn een paar doodlopende, ontogankelijke modderpaadjes waar je je auto nergens kwijt kunt en juist daarom kom je er een zeer weldoervoede vos, talloze relaxed overzwevende reeën of ringslangen en een enkele stilte-zoekende vijftigplusser met een verrekijker en *wax-coat* tegen. Tel daarbij op dat de allesvernietigende ruilverkaveling ook aan dit landgoed voorbijging, zodat je overal nog piepleine akkertjes en weilandjes hebt met allemaal oude biodiverse houtwallen eromheen en je begrijpt meteen dat een fiscale wet als de Nsw toch zeer hoog in dat rijtje van natuurbeschermingswetgeving thuishoort.

Kortom: leve het Nsw-landgoed. Ga er wandelen, neem uw laarzen mee, maar laat uw kritische dochter thuis. Zeker als ze ook nog eens jurist is.

*fred.kistenkas@wur.nl*



Foto: Fred Kistenkas